הדר פרק ששי עירובין עד.

[1]בתים וחצירות פתוחין לתוכו. בתים לחצירות שני בתים לכל חצר ושמי חצירות למבוי והכך כיון דכולן פתוחין זו לזו ומערבות יחד דרך פתחיהם מדא חשיב להו. ולית ליה לרב הא דתניא לעיל [עב.] אב וכנו מבוי שלהן ניתר בלחי וקורה דכל היכא דלא בעי לערובי אי נמי בעי לערובי ומצי לערובי בלא שיתוף מבוי לא משתרי ההוא מבוי בלחי וקורה עד שתהא שם חצר אחת שאינה פתוחה לחצרותיה או שתי שורות של חצירות אחת לזידו אחד ואחת לזידו אחר והמבוי ביניהן שאינן יכולות להתערב אלא על ידי מבוי: **בית אחד וחצר אחת.** בית בלא חצר וחצר שבית אחר פתוח לה: **אפי' חורבה.** מכאן ומאן דאין חצר בלא בית: **אפי' שביל של כרמים.** פתוח למבוי מכאן ומאן מכאן: **אחד גנות כו'.** כולן רשות אחת לטלטל כלים ששבתו בגנ זה לגנ חבירו ולא אמרי' כשם שדיורין חלוקין למטה כך חלוקין למעלה וכלים ששבתו בחצר זו מוליאין לחצרתה וכן לקרפף וכן לחצר ולקרפף מן הגנין הוליא וכולן רשות שאינה דירה היא ואין צריך לערב מחצר לחצר אלא בשביל כלים ששבתו בבית שבחצר זו להוליאם לחצר אחרת: **אלא כר"ש.** שהחצירות מוליאין מזו לזו בלא עירוב: **והוא שלא עירבו.** בני החצירות כל אחת לעצמה ואסור להוליא מן הבתים לחצר דכיון דאין מצויין כלי הבית בחצר ליכא למיגזר אי מפקת כלים ששבתו בחצר לחצרתה אתו לאפוקי נמי כלים ששבתו בבית שהוליאן מחצר זו לחצר אחרת: **דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים.** שבחצר זו לחצר אחרת: **הכא נמי לא גזור דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה.** דרך מבוי [6] והרי רשות אחרת היא שיש לה בעלים ובמבוי לא נשתתפו שהרי אינה אוסרת כדתניא לעיל בפירקין [עב:] אינו אוסר אלא מקום דירה בלבד דהיינו מקום פיתח או מקום לינה: **להא שמעתא.** דאמר שמואל לעיל אפילו בית וחצר: **אחוי לי אושפיזיה.** דאחיל ואישיליה לשמואל: **שמכוי לחצירות.** דייקינן לישנא דחצירות ולא חצר: **קבלה מיניה.** שמואל והדר ביה לגבי רב אז לא לא: אתא

עד שיהו [6]בתים וחצירות פתוחין לתוכו ושמואל אמר אפילו בית אחד וחצר אחת ורבי יוחנן אמר אפילו חורבה אמר ליה אביי לרב יוסף אמר רבי יוחנן אפילו בשביל של כרמים אמר ליה לא אמר רבי יוחנן אלא בחורבה דחזי לדירה אבל שביל של כרמים דלא חזי לדירה לא אמר רב הונא בר חיננא [7]ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דתנן [8](אמר [9]ר'ש) [9] אחד גנות ואחד קרפיפות ואחד חצרות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית [7]ואמר רב הלכה כר"ש והוא שלא עירבו אבל עירבו גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר ושמואל אמר בין עירבו ובין לא עירבו וכן א"ר יוחנן הלכה כר"ש בין עירבו ובין לא עירבו אלמא לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר הכא נמי לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני [8] דחצר לחורבה יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא א"ל ר"א בר בי רב אמר שמואל הכי א"ל אין א"ל [9]אחוי לי אושפיזיה אחוי ליה אתא לקמיה דשמואל אמר ליה אמר מר הכי אמר ליה אין והא מר הוא דאמר [10]אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתינו שהמבוי לחצירות כחצר לבתים אישתיק קבלה מיניה או לא קבלה מיניה ת"ש דההוא מבואה דהוה דייר ביה איבות בר איהי עבד ליה לחייא ושרא ליה שמואל

עד שיהו בתים וחצירות פתוחים לתוכו. [1] ומערבין יחד דרך פתחיהן מדא חשיב להו ולית ליה לרב הא דתניא לעיל אב וכנו מבוי שלהן ניתר בלחי וקורה דכל היכא דלא בעי עירוב אי נמי בעי לערובי ומצי לערובי בלא שיתוף מבוי לא משתרי ההוא מבוי בלחי וקורה עד שתהא שם חצר אחת שאינה פתוחה לחצרותיה או שתי שורות של חצירות אחת לזידו אחד ואחת לזידו אחר והמבוי ביניהן שאינן יכולות להתערב אלא על ידי מבוי: **בית אחד וחצר אחת.** בית בלא חצר וחצר שבית אחר פתוח לה: **אפי' חורבה.** מכאן ומאן דאין חצר בלא בית: **אפי' שביל של כרמים.** פתוח למבוי מכאן ומאן מכאן: **אחד גנות כו'.** כולן רשות אחת לטלטל כלים ששבתו בגנ זה לגנ חבירו ולא אמרי' כשם שדיורין חלוקין למטה כך חלוקין למעלה וכלים ששבתו בחצר זו מוליאין לחצרתה וכלים לקרפף וכן לחצר ולקרפף מן הגנין הוליא וכולן רשות שאינה דירה היא ואין צריך לערב מחצר לחצר אלא בשביל כלים ששבתו בבית שבחצר זו להוליאם לחצר אחרת: **אלא כר"ש.** שהחצירות מוליאין מזו לזו בלא עירוב: **והוא שלא עירבו.** בני החצירות כל אחת לעצמה ואסור להוליא מן הבתים לחצר דכיון דאין מצויין כלי הבית בחצר ליכא למיגזר אי מפקת כלים ששבתו בחצר לחצרתה אתו לאפוקי נמי כלים ששבתו בבית שהוליאן מחצר זו לחצר אחרת: **דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים.** שבחצר זו לחצר אחרת: **הכא נמי לא גזור דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה.** דרך מבוי [6] והרי רשות אחרת היא שיש לה בעלים ובמבוי לא נשתתפו שהרי אינה אוסרת כדתניא לעיל בפירקין [עב:] אינו אוסר אלא מקום דירה בלבד דהיינו מקום פיתח או מקום לינה: **להא שמעתא.** דאמר שמואל לעיל אפילו בית וחצר: **אחוי לי אושפיזיה.** דאחיל ואישיליה לשמואל: **שמכוי לחצירות.** דייקינן לישנא דחצירות ולא חצר: **קבלה מיניה.** שמואל והדר ביה לגבי רב אז לא לא:

יחד דרך פתחיהן עלמן בלא פתחיהן הפתוחות למבוי ויש לומר דמשכחת לרב כגון שעירבו חצירות זו לזו דרך סולמות דלא חשיבי בהי הפתוחות יחד ומאחר שרבי מאיר אוסרו למבוי ומתירן כולן מזו לזו שהרי אינו אוסרן אלא המבוי לבדו אם כן פתוחות כולן זו לזו והוליא וכן היאך מותר המבוי בלחי וקורה לרב שאוסר כשיכולין לערב דרך פתחיהן מזו לזו ואף על פי שלא עירבו וכל שכן כאן שעירבו כולן

פתוחות זו לזו דבעי לאוקומי במבוי המיתר בלחי וקורה הא כיון דבעירוב לחוליה קני לרבנן בין בחצירות בין במבוי א"כ עירבו כל החצירות יחד ומאחר שרבי מאיר אוסרו למבוי ומתירן כולן מזו לזו שהרי אינו אוסרן אלא המבוי לבדו אם כן פתוחות כולן זו לזו והוליא וכן היאך מותר המבוי בלחי וקורה לרב שאוסר כשיכולין לערב דרך פתחיהן מזו לזו ואף על פי שלא עירבו וכל שכן כאן שעירבו כולן

פתוחות זו לזו דבעי לאוקומי במבוי המיתר בלחי וקורה הא כיון דבעירוב לחוליה קני לרבנן בין בחצירות בין במבוי א"כ עירבו כל החצירות יחד ומאחר שרבי מאיר אוסרו למבוי ומתירן כולן מזו לזו שהרי אינו אוסרן אלא המבוי לבדו אם כן פתוחות כולן זו לזו והוליא וכן היאך מותר המבוי בלחי וקורה לרב שאוסר כשיכולין לערב דרך פתחיהן מזו לזו ואף על פי שלא עירבו וכל שכן כאן שעירבו כולן

מסורת הש"ס

[1] [שבת קלא. וש"נ], [2] שבת קל: לעיל כב: [ודף לה.], לקמן פט. [ודף נא.], [3] [נ"ל ר"ש מומרן], [4] לקמן נא., [5] [לקמן פה:], [6] לעיל סו:, [7] [שיר לדף עב:], [8] נ"ל מירוב. רש"ל, [9] נ"ל מטוס. רש"ל,

הגהות הב"ח

(א) נב' אחד גנות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת: (ב) שם לאפוקי מאני (דאחר) תו"מ וי"ב מ"א דבתים והכי מוכח בתוס' אבל בתפר"י פ' פיגל משתתפין תופס הגירסא דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה: (ג) יומ' ד"ה עד שיהו בתים וחצירות פתוחים לתוכו והגך כיון דכולן פתוחין זו לזו ומערבין יחד: (ד) בא"ד כיון שאין פתוחין זו לזו למבוי הכא כל"ל ותיבת אלא נמחק: (ה) בא"ד אין רחוי לאסור דאפילו: (ו) בא"ד כיון שלא היה פתח מעולם: (ז) בא"ד ועוד דאפי' פתח גמור שאינו כל"ל. ותיבת כיון נמחק: (ח) בא"ד נתלון שכין חצר לחצר תורת מחיצה עליו כמו בסוגיה: (ט) ד"ה הכא נמי וכו' ה"נ כשנשתתפו במבוי לא אסרינן: (י) בא"ד הכי נמי כשנשתתפו במבוי היה אוסר: (כ) בא"ד כלים ששבתו במבוי לחורבה דילמא אתי:

גליון הש"ם

נב' ואזדא ר"י לטעמיה. עיין לקמן דף לב ע"ב תוס' ד"ה מיהא דאמרי: רש"י ד"ה ה"נ לא גזור וכו' והרי רשות אחרת. עיין לקמן דף פה ע"ב תוס' ד"ה שני בתים:

מוסף רש"י

עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו. בתים פתוחין לחצרות, שכן היה דרכן שאין בתים פתוחין אלא לחצריהן, וכל חצר האמור בהם"ם ובמשנה אינו אלא לפני הבית, אבל שאחורי הבית מוקצה אי רחבה קרי לה (לעיל ה:), **ואחד קרפיפות.** שאינן יוצר מבית לחצרות (לקמן פט.) אם של בית לחצרות הוא מטלטל בכולו, ואם יוצר אלא הוקף לדירה קרי ליה רשות אחת לגני חבריו אי לא לגני חצר לטלטל כ' אמות בזה וכ' אמות בזה, להוליא ולהכניס מזה לזה (שבת קל:). **רשות אחת הן.** דוחאל וכולם אין בשמיכון מיוחד ומדיר, רשות אחת הן ומטלטלין מזה לזה, אפילו מחצר של רבים לחצר של רבים בלא עירוב, ולית ליה לר"ש עירוב חצרות אלא משום דיתר כלי הבית (לקמן פט.). **לכלים ששבתו לתוכן.** אפילו הן של בעלים הרבה (לעיל כג:) שבקרקע היום היו בתוכו ולא בתוך הבית, דאילו שבתו כלים בבית, לא מיבעיא היכי דלא עירבו כבי

מבוי

המחצר, לאפילו מבית לחצר לא יוציאו כלי הבית, אלא אפילו עירבו ומעלטל מבית לחצר לא יוציאו כלי הבית מחצר זו לחבירתה שלא עירבו עמה (שבת קל:) או מחצר לקרפף או לגנ, בבית וקרפף שתי רשויות הן ואפילו בחד גבוה (לעיל כג:). **ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.** והכיאוס לחיגון ש"ר שעירבו בני החצר אסור להוליאן מחצירו לחצר אחרת אם לא עירבו כ' בחצירות יחד (לקמן פט:). **והוא שלא עירבו.** כי החצירות כל אחת לעצמה דהשתא לא שביתי כלי הבתים בחצר ויכא לאיגזר אי ברים להוליא כלים ששבתו בזו להמשכן לחבירתה אתי לאפוקי נמי לה כלי הבית (לקמן צא.). **אבל עירבו.** כל חצר לעצמה ולא עירבו כ' בחצירות יחד אסור לטלטל מזו לזו אפילו כלי החצר, דכיון דשביתי מאני דבתים בחצר גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר זו לחצר זו, ור"ש מודה בהי דקתני אבל לא לכלים ששבתו בתוך הבית (שם). אין לנו בעירובין. לחוסיף היתר (לעיל סו:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com